

Vodník - Brontosauři

- D
1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasý jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi A7
z kůže břízy když narodil se oheň,
D Hmi A7
vysuší jim promáčený den.
2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest.
3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.
- D A
R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
D A
vyzpíváný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.
4. Jiný písně zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
5. A tak vyšlápali si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.
- R: